

04/10/2008
ה' תשרי תשס"ט

מטס לעין יהב – פורום תעופה כללית – 08-10-3

הקדמה: כיף והנאה. לא עוד ראלי לאתונה, גם לא מטס בינלאומי לירדן, רק מפגש מוטס של חברי פורום תעופה קלה. יוזמה פרטית של איש רב אנרגיה ופעלים שמירת האדרנלין שנותרה לו ממסעו המדהים במטוס שבנה במו ידיו לארה"ב וחזרה, ארגן מפגש בעין יהב.

המסלול: החלטנו, או ליתר דיון, חנן החליט, לנסות בפעם המי יודע כמה, לבדוק את המסלול הנמוך שעובר מזרחית לב"ג. רבים מניסיונותיי בשנים האחרונות עלו בתוהו, אבל חנן אינו אומר נואש.

שאפו להרצליה (אחד מתוך שניים): בשדה מהומה רבתי. 8 מטוסים בהמתנה לעין יהב, עוד שניים מצאו להם יום לתרגול טיסת מבנה או סתם להצטלם קרוב, ובין לבין, כמה מסכנים אחרים שטסו את גיהוצי השטחים האופייניים לימי ו' העמוסים, בדר"כ. הרבה הנאה והרבה נחת לראות את השדה בשקיקותו. המסלול משתנה מ-11 ל-29 לפי שיקולי המגדל. 5 מטוסים ממתינים להמראה מ-11 ואנחנו מקבלים להסיע לעמדת המתנה ל-29. חיכינו שהמגדל יתאם לנו (עם פלוטו) מעבר ישירות לב"ג מגני-עם כפי שביקשנו במרשה לטיסת מרחב (יותר מ-24 שעות מראש כנדרש...).

המראנו ישירות לגני-עם. שוב אני קטן אמונה. לא יאשרו לנו את "מסלול האזמי"ם" המבוקש, אבל ב"ג קואופרטיבי. צומת קסם, מבט על השוק ההומה של ראש-העין, אלעד, כפר דניאל ולטרון אחרי מעבר לבקרת/פיקוח תל-נוף. איזה כיף לחצוץ את הפיינל של 26 ושל 30 בב"ג בלי צורך לנחות, או ליירט מחטים באיזו הנמכה. חדוות הניווט הנמוך ("האמיתי") חוזרת.

השוק ההומה של ראש-העין

ניווט באזורי תל-נוף והסביבה: כבר לפני שהגענו ללטרון, עוד לפני שחזינו בנפלאות מיני ישראל ונתנו ליבנו לגפנים הדורשות גיפור מידי לפני שתקמולנה סופית בימים חמים אלו, ברור היה שתל-נוף לא ידעו ולא שמעו על המרשה שלנו (או אולי סתם עשו עצמם, ככה בצחוק). "לטרון, בית-גוברין" אנחנו מצהירים, והם חוזרים: "לטרון, בית שמש, בית גוברין" (תל מראשה). לא מאשרים לנו לטוס ישירות.

אנליזת לטרון

מסע התילים מתחיל בלטרון. הגבהנו קצת מעפ"ש בכדי לא להפריע לרוכבי האופניים המציפים את האזור. "מכל נקודה באזור אני יודע לחזור לתל-נוף בעיניים עצומות" נפלט לי קטע של התייהרות ומיד אני מתחרט על ניצוץ אובדן הצניעות (48 טיסות יש לי במסוק לאזור, ואני זוכר את מספר הגיחות כי זה בדיוק מספר הבית שגרתי ברמה"ש, נ"מ...כמה זבל במוחי הנבוב...). מצד ימין תל עזקה ברוב הדרו ואחריו חרבת מדרס. בתל מראשה עוד חופרים. ביצענו פניה של 360 מעלות והמשכנו לתל-לכיש. ירוק מתמיד למרות שלהי הסתיו.

תל-נוף נזכר שלא העביר אותנו ל"חגב". "מה אתם עוד עושים אצלי?!", תמהה הילדה במגדל, "חשבנו שהתרחבתם", מגיעה התשובה ונכנסנו לחגיגה המילולית של "חגב" שלא הסתיימה עד לנחיתה בעין-יהב. הבקרה של אתונה, שלמיטב ניסיוני הדל היא אחת העמוסות והקשקשניות שפגשתי (לרבות טיסה ונחיתה ב-LAX בלוס אנג'לס) קטנה לידה, אולי לא במספר המטוסים אבל ללא ספק במספר המילים לדקה. "טוס בנתיבים" חוזר הפזמון, והמענה, "אבל הגשנו מירשה לטיסת מרחב והוא אושר" הופך להיות

המנטרה של נסייני הגיוון. הגענו קצת מזרחית לצומת שוקת ותיקנו בזריזות. הפספוס היחידי בכל הניווט. מזה שנים שלא ישבתי בכסא ימין ונווטתי ללא עול/הנאת ההטסה. לא זכיתי לפריבילגיה הזו כבר הרבה זמן. ההנאה והיופי שסביב מציקים לי. אולי בכל זאת הייתי צריך לפנות לכיוון הדרכת טיסה כפי שיעץ לי מדריכי לפני למעלה מ-30 שנה. שמישהו אחר יעשה לי את העבודה השחורה (חנן במקרה זה) ואני אשב ואבקר, ואהנה...

"לערוער" אנחנו מודיעים להגב בחליפת שוקת אבל הוא, לא ערוער ולא בטיח. "טוס לדרום באר-שבע וקרא ברמת חובב". חנן חייכני וסבלני. אני פחות. התוכנית לפנות ישרות לירוחם ולחזור לתכנון המקורי גם היא מתנפצת כשבאמצע הדרך נזכר "הגב" שלא חלפנו את צומת הנגב כנדרש. פנינו מערבה, חזרנו לצומת הנגב ובפנית 160 מעלות שבנו על עקבנו לכיוון ירוחם.

האזור הזה מוכר לי מגובה נמוך מתחרויות הניווט הדרומיות. המארגנים אוהבים את שתי הכיכרות בכניסה לירוחם. חצינו את המכתש הגדול (חתירה) שזכה בשמו רק משום שלא מצאו את מכתש רמון לפניו. צריך גם מזל בחיים. הצוקים מצד אחד והכרבות מצד שני שולפים את מצלמתי. גם החר החלק דרש תמונה. חלפנו את אורון ובצין חנן חש שהגענו מהר מדי אז זכינו לעוד 360.

ההר החלק

מכאן הכל חלק. לאחרונה נחתי בעין-יהב לפני מספר שנים, גם אז במפגש של פורום תעופה. זכיתי לספר אז במפגש סיפורון מעברי (אחת מהופעותיי הראשונות). בכל פעם שתוקפים אותי געגועים

לדניאלה, חברת הפורום המקסימה שעזרה להרים את רמת הבנתנו האווירודינמית בעזרת הסבריה המלומדים, אני חוזה בצילומים שלנו מאותו מפגש. הארגון והנחיתות למופת. במהלך דחיפת מטוסנו אנחנו מגלים שהקאול פלפ הימני השתחרר מצירו ומדלדל מהמטוס. אחרי הארוחה בילינו כשעה בהרכבתו המחודשת (בעזרתם האדיבה של בעל הבית רמי בר וחברים).

חנן מתיקוני דרק

חזרנו במסלול הגבוה לב"ג והנמכנו למסילה ולגני-עם. בדיוק שעה מהמראה. בגני עם חזרנו לקשר עם נמל הבית. "מה אני יכול לעזור לך ARO!?", מתעניין מגדל הרצליה החביב, ואנחנו עונים באותה מטבע: "נשמח לנחות אצלך". "גם אם הרוח אצלי צפונית 15 קשרים! אז שמור 1200 לפינל ל-29". "הנחיתה בשדה הבית היא מסוכנת אחרי מסע בין שעה", אני מזכיר לעצמי, "תחשוב ותתארגן כאילו אתה נוחת בעין ירב או בקסטוריה", אני משנן.

רוח צפונית ל-29 זה אומר 70 מעלות מימין, אני מתארגן במוחי. ריבוננו של עולם כמה זה סינוס של 70 מעלות אני מוטרד. השדה המתקרב מונע ממני לשלוח SMS בנושא. והופ, המוח מתעורר, זה בערך 0.9 או אולי 0.95. רכיב רוח צד של 13-14 קשר קטן עלינו. נרגעתי. מדפים, גלגלים, מוריד כנף ימין, רגל שמאל, מקזז וחוצה את שדרות ירושלים ב-500 רגל.

דווקא עכשיו מגיע SMS. איני מתאפק ומציץ. "הפועל קטמון ירושלים נצחו את בית"ר כפר סבא 1:0". "בראווי!" אני קורא ומתפנה להלחם באפקט הקרקע.

נחתנו. רצתי עד סוף המסלול ללא נגיעה במעצורים ופניתי לחנן: "אתה רואה איך אני שומר על המעצורים בשביל שלא נשפוך סתם כסף?!". "נחיתה בסדר בשביל מהנדס", אני מקבל ח"ח מהמגדל בשביל להתעורר.

תודות וצינונים: למארגנים, ללא ספק. יאיר גיל ויוצא חלציו אוהד שגם המצגת שלו בעין יחב הייתה שובת לב ומרתקת ולרמי בר האחד והיחיד. כפי שניתן היה לראות משירשור התודות בפורום הם יקבלו שורה ראשונה בביה"כ ביום כיפור.

תודה נוספת לרמי ולחברים על הסיוע ובעיקר הבקרה בתיקון התקלה ובעיקר בהרכבת הקאולינג (העליון והתחתון). (גיל המטוס נותן אותותיו. מתוך כ-30 ברגים שאוחזים את החיפויים אין 3 זהים אחד לשני).

למגדל בהרצליה ששוב זיכנו במקצוענות למופת המלווה באווירה נעימה. לבקרות הרבות בדרך. והצדעה לטייס ה-BCR ולנוסעיו, ועל כך נאמר במקורותינו: "במקום שבעלי תשובה עומדים, צדיקים גמורים וגו'...".

תודה מיוחדת לחבל שהלך אחרי הדלי(ה), קרי למדריכת המכשירים שלי שלולא היא הייתי עדיין מקרטע ומדשדש בנתיב הנמוך צפונה.

סכום: אירוע כזה ממלא את מצברי הטיסות בתוך ארצנו. אגרת נחיתה של 20 ש"ח למטוס זה נקרא "עם הפנים לתעופה". טייסים ואוהדים שהגיעו בכ-20 מטוסים אחרי טיסה רבת נופים ואירועים לבלות יחד בנעימים, לסעוד ולהחכים במצגת מרתקת, הם הדלק של חובבי ושוחרי התעופה. באמונת, אירוע כזה מחלחל ומוסיף עוד אוהדים לקהילה שיום יבוא ויטיסו גם הם, שלא לדבר על התרומה של כל אירוע כזה לאוויראות המשתתפים (אבל על זה כבר כתבתי רבות וארוכות).

שנה טובה וחתימה טובה וטיסות בטוחות וכיפיות ומהנות.

יְהוָה יִצְחַק צוֹי